

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-330)

Oct (2) / 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	12
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	19

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 150)

41. சக்தி: பரமகம்பீரா மம தேஜோமுகோக்கதா

ஸூர்ய இந்து வஹ்நி கோடயோகநியுதார்புதபாஸ்வரா

பொருள் - இத்தகைய எனது சக்தியானது, கோடிக்கணக்கான “சூரியன், சந்திரன், அக்னி” ஆகியவற்றின் ஒளி போன்ற எனது தேஜஸ்ஸுடன் வெளிப்பட்டப்படி உள்ளது.

42. சக்ரம் ஸுதர்சநம் நாம ஸா பவத்யரிதாரணம்

அஸ்த்ரம் பரமதேஜிஷ்டமாக்கநேயம் நாம வைஷ்ணவம்

பொருள் - இந்தச் சக்தியானது, எதிரிகளை அழிக்கின்ற சுதர்சன சக்கரம் போன்று உள்ளது. அக்னியால் நிறைந்த இந்த அஸ்த்ரமானது மஹாவிஷ்ணுவிடம் உள்ளதாகும்.

43. பரோத்யமஸ்வரூபம் தத் ப்ரணாதிப்ராணநம் பரம்

உத்யந்தி ஸர்வாண்யஸ்த்ராணி தஸ்மாத் ஸர்வாச்ச சக்தய:

பொருள் - இந்தச் சக்தியின் ஸ்வரூபமானது, மிகவும் உயர்ந்த முயற்சிகளாகவும், ப்ராணனுடைய முக்கியமான ஆதாரமாகவும் உள்ளது. இந்த சுதர்சன சக்தியிலிருந்தே அனைத்து சக்திகளும் அஸ்த்ரங்களும் தோன்றுகின்றன.

44. கரணம் ஸாதகதம் பஞ்சக்ருத்யவித்யௌ ஹரே:

ந தத் க்ருத்யம் விநா தேந யத் ஸ்யாத் விஷ்ணோர்மஹாத்மந:

பொருள் - ஐந்து செயல்பாடுகளுடன் கூடிய ஸ்ரீஹரியின் அனைத்து செயல் அம்சங்களிலும் இதுவே சிறப்பானதாகும். இந்தச் சுதர்சன சக்கரம் இல்லாமல் மஹாவிஷ்ணுவின் எந்த ஒரு செயலும் நடைபெறுவதில்லை.

45. ஸங்கல்பாதி ஸ்வரூபேயம் ஸ்ருஷ்டௌ விஷ்ணோ: ப்ரவர்த்ததே

ரக்ஷணே ஸம்ஹ்ருதௌ சைவ தத்தே சக்ரமயீம் தநும்

பொருள் - எனது இந்தச் சக்தியானது மஹாவிஷ்ணுவின் ஸங்கல்பமாக உள்ளது. இது ஸ்ருஷ்டியின்போது செயல் புரியத் தொடங்குகிறது. காக்கும் சமயத்திலும், அழிக்கும் சமயத்திலும் இந்தச் சக்தியானது சக்கர வடிவம் எடுத்தபடி உள்ளது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 17)

27. விவேக ப்ராரம்பே விமத மத பங்க ப்ரயதநே

முமுக்ஷாஸம்ஸித்தௌ முரமதந யோகே ச ஸபலே

முகாதீந் நித்யாதும் நிப்ருதிம் இஹ நாடயே க்ருதமுகை:

பவத்பி: ஸ்தாதவ்யம் பரத மத தைரேயமதிபி:

பொருள் - (ஸூத்ரதாரன் தனது கைகளைக் குவித்தபடி கூறுவது) பரதமுனிவருடைய சாஸ்த்ரங்களை நன்கு அறிந்தவர்களே! உங்களுடைய கவனம் முழுவதையும், நாடகத்தின் லக்ஷணமாக உள்ள ஸந்திகளில் வைப்பீர்களாக. அவையாவன: விவேகன் என்னும் அரசன் ஜீவாத்மாவிற்கு மோக்ஷம் அடையும்படிச் செய்தல், மற்ற மதங்களில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை மறுத்தல், ஜீவாத்மா மோக்ஷத்தில் விருப்பம் கொள்ளாதல், யோகம் என்னும் உபாயத்தைக் கைக்கொள்ளாதல் மற்றும் பலனைப் பெறுதல் ஆகியவை ஆகும் (இவை முறையே முகம், ப்ரதிமுகம், கர்ப்பம், அவமர்சம் மற்றும் நிர்வஹணம் எனப்படும்).

28. ஸமயநியதை: ப்ரயோகை: ஸத்பதஸீமாம் அநுஜ்ஞாதோ விதுஷ:

கிரணைரிவ திவஸக்ருத: க்ஷிப்யந்தே தாமஸாரம்பா:

பொருள் - (திரையின் உட்புறத்திலிருந்து எழும் குரல்) நக்ஷத்ர பாதையில் செல்லும் சூரியனின் கதிர்களால், சரியான நேரத்தில் இருளானது விரட்டப்படுகிறது. இதே

போன்று, நல்மார்க்கத்தின் வழியில் செல்லும் அறிஞர்களால், தாமஸம் நிறைந்தவர்கள் செய்யும் முயற்சிகள் அனைத்தும் விலக்கப்படுகின்றன.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 27)

62. இவர்களுடைய ஜ்ஞாநம்தான் ஸ்வரூபம் போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்த ரூபமாயிருக்கும்.

அவதாரிகை - இப்படி ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞானத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவர்களுடைய ஜ்ஞாநம்தான்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - இவ்விதம், அறிபவனாகிய ஆத்மாவின் ஞானம் மற்றும் ஸ்வரூபம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே உள்ளதான, சேரக்கூடிய தர்மம் மற்றும் சேராத தர்மம் ஆகியவற்றை அடுத்து அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - ஸ்வரூபம் போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்த ரூபமாயிருக்கும். இத்தால், நித்யத்வ த்ரவ்யத்வ அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்கள், ஸ்வரூபத்தோபாதி, ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டு என்றபடி.

விளக்கம் - ஆத்மாவின் ஞானமானது, ஸ்வரூபம் போன்றே, “நித்யத்தன்மை கொண்டதாகவும், தானே தங்களை வெளிப்படுத்துவதாகவும், ஆனந்தரூபமாகவும்” உள்ளது. ஆகவே ஸ்வரூபம் போன்றே, நித்யமாக உள்ள தன்மை, தானே தன்னை

வெளிப்படுத்தும் தன்மை மற்றும் ஆனந்தமாக உள்ள தன்மை ஆகியவை, ஞானத்திற்கும் உண்டு என்று கருத்து.

63. ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்.

அவதாரிகை - நித்யத்வாதிகளை உபபாதித்து வைதர்மயத்தைச் சொல்லுமளவில், அநேக க்ரந்த வ்யவஹிதமாமென்று நினைத்து, ஸாதர்மயம் சொன்னவநந்தரம், வைதர்மயத்தையும் சொல்லுவதாக, தஜ்ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரச்நத்தை உத்சேஷிக்கிறார்.

விளக்கம் - நித்யமாக உள்ள தன்மை போன்ற ஒவ்வொன்றையும் வரிசையாக எடுத்துக் கூறி, சேராத தர்மங்களைக் கூறும்போது, நூலில் இடைவெளி பலவாக ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறார். ஆகவே சேரக்கூடிய தர்மத்தை உரைத்த பின்னர், சேராத தர்மத்தையும் கூறுவதாக, அறிபவர்களுடைய கேள்வியை மனதில் கொண்டவராக அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஆனால் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்) என்று.

விளக்கம் - ஆனால், “ஞானம் மற்றும் ஸ்வரூபம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு என்ன?”, என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார்.

64. ஸ்வரூபம் தர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு அயோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாசிப்பியாமலே தனக்குத்தான் ப்ரகாசிக்கக் கடவதாய், அணுவாயிருக்கும்; ஜ்ஞானம் தர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னையொழிந்தவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாசியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாசிக்கக் கடவதாய், விபுவாயிருக்கும்.

அவதாரிகை - வைதர்மயத்தன்னை அருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வரூபம் தர்மியாய்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் மற்றும் ஞானம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள சேராத தன்மைகளை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது தர்மித்வம், ஸங்கோச விகாஸாயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தாப்ரகாசகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம், அணுத்வம் இவை ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷம். தர்மத்வம், ஸங்கோச விகாஸ யோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தப்ரகாசகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாச ரஹிதத்வம், ஸ்வாச்ரயஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம், விபுத்வம் இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு சேஷமென்றபடி. (விபுவாயிருக்கும்) என்று ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷத்தை அருளிச் செய்தாரித்தனையிறே.

விளக்கம் - தர்மத்தை கொண்டதாக உள்ள தன்மை, சுருங்குதல் மற்றும் மலர்தல் போன்ற தன்மை, தன்னைத் தவிர மற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாத தன்மை, தனக்குத்தானே வெளிப்படுத்தும் தன்மை, அணு அளவே உள்ள தன்மை போன்ற பலவும் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு உள்ள சிறப்புகளாகும். தர்மமாக உள்ள தன்மை, சுருங்குதல் மற்றும் மலர்தல் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றதாக உள்ள தன்மை, தன்னைத் தவிர மற்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் தன்மை, தனக்குத் தானே வெளிப்படுத்தாத தன்மை, தனக்கு இருப்பிடமாக உள்ள ஆத்மாவிற்கு தன்னை வெளிப்படுத்தும் தன்மை, எங்கும் பரவி உள்ள தன்மை போன்ற பலவும் ஞானத்திற்கு உள்ள சிறப்புகளாகும். “எங்கும் பரவி உள்ள தன்மை” என்று ஞானத்தின் இயல்பான நிலையை அருளிச்செய்தார்.

65. அதில் சிலருடைய ஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும், சிலருடைய ஜ்ஞாநம் எப்போதும் ஆவிபுவாயிருக்கும், சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருக்கால் விபுவாய் ஒருக்கால் ஆவிபுவாயிருக்கும்.

அவதாரிகை - ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி இராதொழிவானென்? என்கிற சங்கையிலே ஸங்கோசாஸங்கோச நிபந்தநமான தாரதம்யத்தை அருளிச் செய்கிறார் (அதில் சிலருடைய ஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - ஆனால் அனைத்து ஆத்மாக்களுடைய ஞானமும் இவ்விதம் இல்லாமல் உள்ளது ஏன் என்று சந்தேகத்திற்கு, ஞானச்சுருக்கம் ஏற்படுதல் மற்றும் மலர்தல் ஆகியவற்றுக்குக் காரணமாக உள்ள ஏற்றத்தாழ்வை அடுத்து சமாதானமாக அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது “அயர்வறுமமரர்கள்” என்கிறபடியே, பகவதஜ்ஞாநத்துக்கு ஒரு நாளும் ஸங்கோசமின்றிக்கே தத் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை ஸதாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளுடைய ஜ்ஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும்; “பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு” மாயிருக்கிற பத்தருடைய ஜ்ஞாநம், கர்மாநுகுணமாக ஸங்கோச விகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு, எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும். “கரை கண்டோர்” என்கிறபடியே, பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்ட முக்தருடைய ஜ்ஞாநம், பூர்வாவஸ்தையில் அவிபுவாய், உத்தராவஸ்தையில் “ஸர்வம் ஹ பச்ய பச்யதி” என்கிறபடியே விபுவாயிருக்குமென்கை.

விளக்கம் - திருவாய்மொழி (1-1-1) - அயர்வறும் அமரர்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப, பகவானை எப்போதும் அனுபவித்தல் என்ற ஞானத்திற்கு ஒருநாளும் சுருக்கம் ஏற்படுவதில்லை; அதாவது அவனுடைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணங்கள் மற்றும் விபூதிகள் ஆகிய அனைத்தையும் எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ள நித்யஸூரிகளுடைய ஞானமானது எப்போதும் எங்கும் நிறைந்தபடியே இருப்பதாகும். திருவிருத்தம் (1) - பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும் - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ளதான, ஸம்ஸாரத்தில் பந்தப்பட்டுள்ள ஸம்ஸாரிகளுடைய ஞானமானது, கர்மங்களின் காரணமாக, சுருக்கம் மற்றும் மலர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் கூடியதாக, எங்கும் நிறைந்ததாக இன்றி காணப்படும். திருவாய்மொழி (8-3-10) - கரை கண்டோர் - என்பதற்கு ஏற்ப, பகவானின் கருணை காரணமாக ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து அக்கரை சென்ற முக்தர்களுடைய ஞானமானது, முக்திக்கு முன்னர் எங்கும் நிறையாததாகவும், முக்திக்கு பின்னர்,

சாந். (7-26-2) - ஸர்வம் ஹ பச்ய பச்யதி - எப்போதும் பார்த்தபடியே இருப்பர் –
என்பதற்கு ஏற்ப, எங்கும் நிறைந்ததாகவே உள்ளது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 295)

4-6-10 உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாள் அவனையல்லால்
நும்மிச்சை சொல்லி நும் தோள் குலைக்கப்படும் அன்னைமீர்
மன்னப் படுமறை வாணனை வண் துவராபதி
மன்னனை ஏத்துமின் ஏத்துதலும் தொழுதாடுமே

பொருள் - அவனைத் தவிர இவள் வேறு எந்த ஒரு தெய்வத்தையும் எண்ணித் தொழுபவள் அல்லள். இவ்விதம் இவள் உள்ளபோது, இவளுடைய தாய்மார்களாகிய நீங்கள், இவளிடம் உண்டாகும் பரிவால் கலக்கம் அடைந்து, உங்களுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தையும் உரைத்து, பகவானுக்கு ஏற்ற பணிவிடைகளைச் செய்ய வேண்டியதான உங்கள் தோள்கள், மற்ற தேவதைகளுக்குப் பணிவிடை செய்து களைப்படையும்படியாகச் செய்கிறீர்கள். இதனை விடுத்து, எப்போதும் நெஞ்சத்தில் உள்ளவனும், வேதங்களால் கூறப்படுபவனும், அடியார்களுக்குத் தனது திருமுகத்தை எளிதாகக் காண்பிப்பதற்காகத் த்வாரகையில் அரசனாக வீற்றுள்ளவனும் ஆகிய க்ருஷ்ணனைத் துதிப்பீர்களாக. அவனைத் துதித்த அந்த நேரத்தில் இவள் அவனைத் தொழுது ஆடுவாள்.

அவதாரிகை - இவளுக்கு க்ருஷ்ணன் திருவடிகளில் உண்டான ஐகாந்த்யத்தை அநுஸந்தித்து அவனையேத்துங்கோள்; இவள் உஜ்ஜீவிக்கும் என்கிறது.

விளக்கம் - இவளுக்கு க்ருஷ்ணனின் திருவடிகளில் ஏற்பட்டதான, “க்ருஷ்ணனைத் தவிர வேறு எதனையும் அறியாத தன்மை” என்பதைக் கருத்தில் கொண்டவர்களாக, அவனைத் துதிப்பீர்களாக. இதன் மூலம் இவள் பிழைப்பாள்.

வ்யாக்யானம் - (உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாள் அவனையல்லால்) இன்னார்க்கு இன்ன பரிஹாரமென்றில்லையோ? அது அறிந்து பரிஹரிக்க வேண்டாவோ? முழங்கால் தகர, மூக்கிலே ஈரச்சீரை கட்டுமாபோலேயன்றோ நீங்கள் பண்ணுகிற பரிஹாரம்! “தேவதாந்தர ஸ்பர்சம் இவளுக்குப் பொறாது” என்று அறிய வேண்டாவோ? தன் நெஞ்சாலே மதித்து வேறொரு தெய்வத்தைத் தொழுதறியாள் இவள். “பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:” என்கிறபடியே, பிழைதொழும் பருவத்திலும் பிறை தொழுதறியாள். “முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில ... பெருமான் மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகம் ... இவள் பரமே” என்று நீங்கள் ஆச்சர்யப்படுமபடியன்றோ அப்பருவத்திலும்; இனி இப்போது பர்வதத்தை விட்டுப் பதர்க்கூட்டைப் பற்றாமோ?

விளக்கம் - (உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாள் அவனையல்லால்) - “இப்படிப்பட்ட நோய் கொண்டவர்களுக்கு இன்ன பரிகாரத்தைச் செய்யவேண்டும்”, என்று விதிமுறை உள்ளது அல்லவோ? அதனை அறிந்து பரிகாரம் செய்யவேண்டாமா? முழங்காலில் பலத்த அடிபடும்போது, மூக்கில் ஈரமான துணியைக் கட்டுவது போன்று அல்லவோ உங்களுடைய பரிகாரம் உள்ளது? மற்ற தேவதைகளுடைய ஸம்பந்தம் என்பது இவளால் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத ஒன்று என நீங்கள் அறியவேண்டாமோ? தனது நெஞ்சத்தால் மதித்து வேறு எந்த ஒரு தெய்வத்தையும் தொழ இவள் அறியமாட்டாள். பாலகாண்டம் (18-21) - பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த: - பால்யம் தொடங்கி இராமனைத் தவிர வேறு யாரையும் அறிந்திராத லக்ஷ்மணன் - என்பதற்கு ஏற்ப, பிறைதொழுகின்ற வயதில் கூட பிறையைத் தொழுது அறியாள். திருவிருத்தம் (60) - முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில ... பெருமான் மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகம் ... இவள் பரமே - என்று நீங்களே விளக்கும்படியாக, அந்தச் சிறு வயதில் கூட இவள் ஸர்வேச்வரன் நினைவாகவே அல்லவோ இருந்தாள்? இனி இந்த வயதில், அந்த மலையை விடுத்து ஒரு பதர்க்கூட்டத்தைப் பற்றுவாளோ?

வ்யாக்யானம் – (அநந்ய தைவத்வம்) “வேறேயொரு ஆச்ரய தேவதை உண்டு, அது ரக்ஷிக்கிறது” என்று நினைக்க விரகில்லைகிடர் எனக்கு. (ஸஹபத்ந்யா) என்று பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் இவர் புகும்போதும் இவர்க்கு எடுத்துக் கை நீட்டப் புகுமத்தனை போக்கி, பெரியபெருமாள் நாம் உத்தேச்யமாகப் புக்கறியேன். (இயம் சக்ஷமா ச) ராவணனுடைய ஜல்பங்களையும், ராக்ஷஸிகளுடைய தர்ஜநபர்த்ஸநங்களையும் பொறுத்திருந்ததும், “அவரது ஒரு இன்சொல் கேட்கலாம்” என்றுகிடர். (பூமௌ ச சய்யா) இத்தரைக்கிடை கிடந்ததும், “தவாங்கே ஸமுபாவிசம்” என்கிறபடியே “அவர் மடியிலிருப்பு ஒருகால் ஸித்திக்குமோ?” என்னுமத்தாலேகிடர். (நியமச்ச தர்மே) “ரக்ஷகத்வ தர்மம் அவர் தலையிலே” என்னுமத்தாலேகிடர் நான் இருந்தது; “நத்வா குர்மி தசக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தேஜஸா” என்றதும் அவரைப் பார்த்து. (பதிவ்ரதாத்வம்) “ஏதத் வ்ரதம் மம்” என்றவருடைய வ்ரதமொழிய “எனக்கு” என்ன ஒரு ஸங்கல்பத்தையுண்டாக்கி இவற்றையழிக்க நினைத்திலேன்கிடர். (விபலம் மமேதம்) தப்பாதவையும் தப்பிற்றின. ஆர்க்குப் போலேயென்னில், (மாநுஷாணாம் க்ருதக்நேஷு க்ருதமிவ) - “ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே” என்றவர்க்கும் உண்டிறே மனிச்சு; அவரையொழிந்தார் திறத்துச் செய்தவற்றோபாதியாய் விழுந்தது. தப்பாதது தப்பிற்று, அதுக்கு அடியென் என்னில், (மமேதம்) அவர்பக்கல் குறையில்லை, அதுக்கு இலக்கு நானாகையாலே”.

விளக்கம் - வேறு ஒரு தெய்வதையும் இவள் தொழுவதில்லை என்பதற்கு இராமாயணம் ஸுந்தரகாண்டம் (28-12) – அநந்ய தைவத்வம் இயம் சக்ஷமா ச பூமௌ ச சய்யா நியமச்ச தர்மே | பதிவ்ரதாத்வம் விபலம் மமேதம் க்ருதம் க்ருதக்நேஷு இவ மாநுஷாணாம் - உன்னைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை அறியாமல் உள்ளதும்; இராவணன் போன்றவர்கள் விரட்டியபோதிலும், ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்கப்போகிறோம் என்று பொறுத்திருந்த பொறுமையும்; ஸ்ரீராமனுடைய மடியில் படுக்கின்ற நற்காலம் வரும் என்னும் ஆர்வத்துடன் இந்தப் பூமியில் படுப்பதும்; தர்மத்தில் உள்ள நியமமும்; பதிவ்ரதையாக உள்ளதும்; “காப்பாற்றும் தர்மம் ஸ்ரீராமனுடையது” என்று எண்ணி இராவணனைச் சாம்பலாக்காமல் இருந்த எனது இந்த தர்மமும்; கணவனுடைய

வ்ரதமே எனது வ்ரதமும் ஆகும் என்று எண்ணியிருந்த பதிவ்ரதை தர்மமும் என அனைத்தும், செய்ந்நன்றி மறப்பவர்களுக்கு மனிதர்கள் செய்யும் உபகாரங்கள் போன்று வீணாகப் போயினவே - என்ற ச்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானம் கூறி, ப்ரமாணம் காண்பிக்கிறார். (அநந்ய தைவதம்) - “நான் அண்டி நிற்க ஏற்ற வேறு ஒரு தெய்வம் உள்ளது, அது என்னைக் காப்பாற்றுகிறது” என்று எண்ணுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. ஆனால் அயோத்யா காண்டத்தில், சீதையானவள் ஸ்ரீரங்கநாதனை வணங்கினாள் என்று கூறப்பட்டது அல்லவோ என்று கேட்கலாம். இதற்கு விடை அருளிச் செய்கிறார். அதாவது, “பெரியபெருமானுடைய திருவடிகளில் இராமன் விழுந்து பணியும்போது, நான் இராமனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காக நின்றேன் அல்லாமல், பெரியபெருமானைச் சரணம் புகவேண்டும் என்று அறியவில்லை” என்று கூறியது காண்க. (இயம்) - இராவணனுடைய பலவிதமான சொற்களையும், ராசுஷிகளுடைய பலவிதமான துன்புறுத்தல்களையும் நான் ஏன் பொறுத்துக் கொண்டேன் என்றால், இராமனுடைய இனிமையான சொல்லை நான் மீண்டும் கேட்டும் காலத்திற்காகவே ஆகும். (பூமௌ ச சய்யா) - இந்தத் தரையில் நான் படுப்பதும், ஸுந்தரகாண்டம் (38-14) - தவாங்கே ஸமுபாவிசம் - உங்களுடைய மடியில் வந்து படுத்தேன் - என்பதற்கு ஏற்ப அவருடைய மடியில் இருக்கும் வாய்ப்பு கிட்டுமோ என்பதால் ஆகும். (நியமச்ச தர்மே) - “என்னைக் காக்கவேண்டும்” என்பதான ரசுஷக தர்மமானது அவருடைய பொறுப்பாக உள்ளது என்பதால் மட்டுமே, ஸுந்தரகாண்டம் (22-20) - நத்வா குர்மி தசக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மாஹ தேஜஸா - (சீதை இராவணனிடம்) உனது பத்து தலையையும் நான் எனது தேஜஸ்ஸால் எரிக்கவில்லை - என்று கூறினேன். (பதிவ்ரதாத்வம்) - இராமாயணம் யுத்தகாண்டம் - ஏதத் வ்ரதம் மம - இது எனது விரதம் - என்று கூறும் இராமனுடைய விரதம் அல்லாமல், “எனக்கு” என்று எந்த ஒரு ஸங்கல்பத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டு இவர்கள் அனைவரையும் அழிப்பதற்கு நான் முயலவில்லை. (விபவம் மமேதம்) - தப்பாத பலவும் தப்பின; இதனை விளக்குகிறார். யாருடையது போன்று ஆனது என்று கூறுகிறார். (க்ருதம் க்ருதக்நேஷு இவ மாநுஷாணாம்) - செய்ந்நன்றி மறப்பவர்களுக்கு மனிதர்கள் செய்யும் உபகாரங்கள் போன்று ஆயிற்று. “ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே - நான் என்னை மனிதனாகவே எண்ணுகிறேன்” என்று கூறுபவர்க்கும் இந்த

மனிதத்தன்மை உள்ளது அல்லவோ? அவரை விட்டு விலகுவார்கள் விஷயத்தில் செய்யும் செயல்கள் போன்று என் விஷயத்திலும் ஆனது. இது என் விஷயத்தில் என் என்றால், (மமேதம்) - அவரிடம் எந்தக் குறையும் இல்லை; அதன் இலக்கு நானாக உள்ளதால் இவ்விதம் ஆயிற்று.

வ்யாக்யானம் - (நும் இச்சை சொல்லி) உங்களுக்கு இஷ்டமானவற்றைச் சொல்லி. அர்த்தத்தவத்தைப் பார்த்தாலும், இவளைப் பார்த்தாலும் தேவதாந்தர ஸ்பர்சம் பொறாதாயிருந்ததிறே, இனியுள்ளது உங்களுக்கு ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லுகையாயிற்றிறே. (நுந்தோள் குலைக்க) இவற்றுக்கு விக்ருதராமவர்களே நீங்கள். துர்வ்ருத்தர் செய்வதை வ்ருத்தவான்கள் செய்வர்களோ? “தோளவனையல்லால் தொழா” என்றன்றோ நீங்கள் சொல்லுவது? ஆனால், செய்ய அடுப்பதென்? என்ன, (மன்ன இத்யாதி) வேதைகலமதிகம்யனானவனைப் பற்றப் பாருங்கோள். ஆகமாதிகளில் சொன்னவற்றைக் கொண்டோ பரிஹரிக்கப் பார்ப்பது? மன்னுகையாவது - அப்யாஸமாய், அத்யயந விதி ப்ராப்தமானத்தையாதல். அன்றிக்கே, நித்யத்வமாய், புருஷபுத்தி ப்ரபவமல்லாமையாலே விப்ரலம்பாதி தோஷ ஸம்பாவநையின்றிக்கே, பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமத்திலே உத்தரோத்தரோச்சார்யமாணத்வத்தைப் பற்றச் சொல்லிற்றாதல். நித்யமான வேத ப்ரதிபாத்யனாகையாலே வந்த ஏற்றத்தை யுடையவனை. (வண் துவராபதி மன்னனை) கேட்டார் வாய்க் கேட்டுப் போகாமே, கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படி வந்து அவதரித்தவனை. நீரிலே புக்கு அழுந்தினாரை முகத்திலே நீரைத் தெளித்துப் பரிஹரிக்குமாபோலே , “தேர்ப்பாகனார்”க்கு மோஹித்த இவளை, வண் துவராபதி மன்னன் திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆச்வஸிப்பிக்கப் பாருங்கோள். (ஏத்துமின்) வாய் படைத்த ப்ரயோஜநம் பெற ஏத்துங்கோள். “சீர் பரவாது உண்ண, வாய்தான் உறுமோ ஒன்று” என்றன்றோ நீங்கள் சொல்லுவது? (ஏத்துதலும்) நீங்கள் க்ருதார்த்தைகளாமளவேயன்று; “அதஸோ பயங்கதோ பவதி” என்கிறபடியே, ஏத்தின ஸமநந்தரத்திலே ப்ரபுத்தையாய். (தொழுதாடுமே) உணர்த்தியுண்டானால் செய்வது அது போலே காணும். தரித்து வ்யாபார சூழையுமாம்.

விளக்கம் - (நும் இச்சை சொல்லி) - உங்களுக்கு விருப்பமானவற்றை உரைத்து. நீங்கள் கூறும் விஷயத்தின் ஆழ்பொருளை நோக்கினாலும், இவளை நோக்கினாலும், மற்ற தேவதைகளுடைய ஸம்பந்தம் ஏற்புடையதாக இல்லை அல்லவோ? இனி நீங்கள் உங்களுக்கு மனதில் தோன்றிய சொற்களைக் கூறலாம் என்று ஆனது அல்லவோ? (நும் தோள் குலைக்க) - இவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர்கள் அல்லவோ நீங்கள்? பகவத் ஸம்பந்தம் அற்றவர்கள் செய்யும் செயலை, பகவத் ஸம்பந்தம் கொண்டவர்கள் செய்வார்களோ? முதல் திருவந்தாதி (63) - தோள் அவனை அல்லால் தொழா - என்று அல்லவோ நீங்கள் கூறும் சொற்கள் உள்ளன? ஆனால் செய்யவேண்டியது என்ன? (மன்ன இத்யாதி) - வேதங்களால் சொல்லப்படும் ஏற்றம் கொண்டவனை அண்டி நிற்கப் பாருங்கள். மற்ற ஆகமங்களில் கூறப்படும் விஷயங்களைக் கொண்டு பரிகாரம் செய்ய முயல்வார்களோ? மன்னுகை என்றால் பயிலுதல்; வேதங்களை விதிப்படிப் பயிலுதல். அல்லது நித்யமாக உள்ள வேதங்கள். மனிதனின் புத்தியால் ஏற்பட்டவை அல்லாமல், வஞ்சனை போன்ற எந்தவிதமான தோஷங்களும் இன்றி, முன்னர் எவ்விதம் உச்சரிக்கப்பட்டதோ அதே போன்று, பின்னர் வருபவர்களும் உச்சரித்தபடி உள்ளதான தன்மையைக் கைக்கொள்ளுதல்; இப்படிப்பட்ட வேதங்களால் கூறப்படுபவனைப் பற்றுதல். (வண் துவராபதி மன்னனை) - அவனைக் குறித்து உரைப்பவர்களுடைய வாய் என்ன கூறுகின்றனவோ அவற்றை மட்டும் கேட்டுக் கொண்டு செய்யாமல், கண்ணால் கண்டு அனுபவிக்கலாம்படி வந்து அவதரித்தவனை. நீரில் மூழ்கியவர்கள் முகத்தில் மீண்டும் நீரையே தெளித்து மயக்கத்திலிருந்து எழும்படியாகச் செய்வர்; இதனைப் போன்றே, திருவாய்மொழி (4-6-1) - தேர்ப்பாகனார் - என்னும் விஷயத்தில் மயங்கிய இவளை, த்வாரகை மன்னனுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்து குணம் அடையும்படிச் செய்வீர்களாக. (ஏத்துமின்) - வாயைப் பெற்ற பயன் அடையும்படியாக அவனைப் புகழ்வீர்களாக. பெரிய திருவந்தாதி (53) - சீர் பரவாது உண்ண, வாய்தான் உறுமோ ஒன்று - என்று அல்லவோ நீங்கள் கூறும் சொற்கள் உள்ளன? (ஏத்துதலும்) - நீங்கள் "செய்ய வேண்டியதைச் செய்தவர்கள்" என்னும் நிலையை அடைதல் என்பது மட்டுமே இங்கு நிகழ்வதில்லை; தைத்திரீயம் - அதலோ பயங்கதோ பவதி - அதன் பின்னர் பயம் இல்லாதவன் ஆகிறான் - என்பதற்கு ஏற்ப, நீங்கள் அவனைத் துதிக்கும்போது இவளும் தெளிந்தபடி நின்று.

(தொழுது ஆடுமே) - மயக்கம் தெளிந்தால் என்ன செய்வார்களோ அதனைப் போன்று; ஆடுவதற்கு ஏற்ற சக்தியையும் பெறுவாள்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 11)

வ்யாக்யானம் - (ராசயே) ராசியென்று ஸமூஹம். (ஜ்ஞாந ராசயே ... வைராக்ய ராசயே) ஜ்ஞான வைராக்யங்கள் ஒன்றாயிருக்க “ராசயே” என்பானென்? என்னில்: பகவத் ஸ்வரூபாதிகள் ஜ்ஞான விஷயங்களாகையாலே பல. “பிதரம் மாதரம்” என்று த்யாஜ்ய விஷயங்களும் பலவாகையாலே சொல்லலாம். லோகத்தில் விலகணருடைய ஜ்ஞான வைராக்யங்களெல்லாம் இவருடைய ஜ்ஞான வைராக்யங்களிலே அந்தர்ப்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே சொல்லுகிறதென்றுமாம். “யத் கிஞ்சித் ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத்ஸவேத ஸ மயைததுக்த இதி”, “யத் கிஞ்சித் ஸாத்வநுஷ்ட்டிதம் கர்ம, யச்ச ஸர்வ சேதநகதம் விஜ்ஞாநம் ததுபயம் யதீயஜ்ஞாநகர்மாந்தர்க்கதம், ஸ ரைக்வ இதி” - “லோகத்தில் அனுஷ்டிதமான கர்மங்களும், ஜ்ஞானங்களும், யாவனொருத்தனுடைய கர்ம ஜ்ஞானங்களிலே அந்தர்க்கதமாயிருக்கும், அவன்றானே கிடர் ரைக்வன்” என்று பார்த்துச் சொல்லுமாபோலே.

விளக்கம் - (ராசயே) - ராசி என்பது கூட்டத்தைக் குறிப்பதாகும். (ஜ்ஞாந ராசயே ... வைராக்ய ராசயே) - ஞானம் மற்றும் வைராக்யம் ஆகியவை ஒவ்வொன்றாக உள்ளபோது “கூட்டம்” என்று ஏன் கூறவேண்டும்? பகவத் ஸ்வரூபம் போன்ற பலவும் ஞானத்தின் பல விஷயங்களாக உள்ளதால் இவ்விதம் உரைத்தார். “பிதரம் மாதரம் - தந்தையும் தாயும்” என்று, கைவிடத்தக்க விஷயங்கள் பலவாக உள்ளதால் இவ்விதம் “கூட்டம்” என்று கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். இந்த லோகத்தில் உள்ள

மேன்மையானவர்களுடைய ஞானம் மற்றும் வைராக்யம் போன்ற பலவும், இவருடைய ஞானம் மற்றும் வைராக்யங்களில் காணப்படுகின்றன என்றும் கொள்ளலாம். சாந். (4-1-4) - யத் கிஞ்சித் ஸாது குர்வந்தி யஸ்தத்வேத யத்ஸவேத ஸ மயைததுக்த் இதி - எத்தகைய நற்செயல்களை உலகில் உள்ளவர்கள் செய்கிறார்களோ, அவை அனைத்தும் ரைக்வரிடம் பொருந்தி உள்ளன; அவர் எதனை அறிந்துள்ளாரோ அதனையே மற்றவர்களும் அறிகிறார்கள்; இப்படிப்பட்ட அவர் இப்போது என்னால் கூறப்பட்டார் - என்றும், ஸ்ரீபாஷ்யம் (1-3-33) - யத் கிஞ்சித் ஸாத்வநுஷ்ட்டிதம் கர்ம, யச்ச ஸர்வ சேதநகதம் விஜ்ஞாநம் ததுபயம் யதீயஜ்ஞாநகர்மாந்தர்ககதம், ஸ ரைக்வ இதி என்பதற்கு ஏற்ப, “இந்த உலகில் செய்யப்படும் அனைத்தும் கர்மங்களும், ஞானங்களும் யார் ஒருவருடைய கர்மம் மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றில் அடங்கி உள்ளனவோ அவரே ரைக்வர் ஆவார்”, என்று கூறுவது போன்று ஆகும்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்